II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2023/1640

av den 5 juni 2023

om metoden för att fastställa andelen biodrivmedel och biogas för transport som framställs av biomassa som bearbetas med fossila bränslen i en gemensam process

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor ([1]), särskilt artikel 28.5, och

av följande skäl:

(1) Med sambearbetning avses vanligtvis en oljeraffinaderienhet som bearbetar råvaror i form av biomassa tillsammans med fossila råvaror och omvandlar dem till slutliga bränslen. Denna metod kan dock även tillämpas i andra fall för anläggningar som behandlar flytande biobränslen och fossil olja eller för anläggningar som sambearbetar avfall av biologiskt och icke-biologiskt ursprung. Råvaran i form av biomassa kan till exempel vara lipidbaserat material, såsom vegetabilisk olja, råtallolja eller pyrolysolja, och den fossila råvaran härrör vanligtvis från råolja. De slutliga bränslen som produceras från en sådan råvarublandning är vanligtvis dieselbränsle, flygbränsle, eldningsolja, marint bränsle, bensin, bensinkomponenter och ibland propangas, en beståndsdel i gasol (LPG), medan mindre fraktioner av andra produkter också kan förekomma. Av avgörande betydelse är att sådana sambearbetade bränslen innehåller en andel biodrivmedel och biogas. Fallet med en produktionsenhet där råvaran är biometan som tas ut från den sammanlänkade infrastrukturen, och som certifieras och spåras genom massbalanssystemet i den sammanlänkade gasinfrastrukturen, betraktas inte som en typ av sambearbetning i den mening som avses i denna delegerade förordning.

(2) I denna delegerade förordning avses med biogas den gas som härrör från råvaror i form av biomassa och som framställs genom sambearbetning av denna biomassa tillsammans med fossila råvaror för att omvandla dem till färdiga flytande och gasformiga bränslen.

(3) För att andelen förnybara bränslen som produceras i en gemensam process från biomassa och fossila råvaror ska kunna tillgodoräknas när det gäller uppfyllandet av de mål som fastställs i direktiv (EU) 2018/2001 och effektivt bidra till att minska utsläppen av växthusgaser i unionen, ska kommissionen enligt artikel 28.5 anta en delegerad akt som specificerar metoden för att fastställa andelen biodrivmedel och biogas för transport, som är resultatet av biomassa som bearbetas med fossila bränslen i en gemensam process.

([1]) EUT L 328, 21.12.2018, s. 82.

(4) För att uppnå en balans mellan kontrollkostnaderna och testernas noggrannhet ger den delegerade akten de ekonomiska aktörerna möjlighet att antingen använda en gemensam harmoniserad testmetod, baserad på kol 14-testning, eller att använda sina egna testmetoder, som kan vara specifika för ett företag eller en process. För att säkerställa att en gemensam kontrollmetod tillämpas på marknaden bör emellertid ekonomiska aktörer som använder en annan metod än kol-14-testning som huvudsaklig testningsmetod regelbundet använda kol-14-testning för att testa produkterna, och därigenom kontrollera att den huvudsakliga testningsmetod som används är korrekt. För att göra det möjligt för de ekonomiska aktörerna att introducera kol-14-testning i kombination med en annan testmetod som huvudsaklig metod tillåts dessutom viss flexibilitet när det gäller den godtagbara procentuella avvikelsen mellan resultaten från de båda metoderna under det första året som denna metod tillämpas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

METODER FÖR ATT FASTSTÄLLA ANDELEN BIODRIVMEDEL OCH BIOGAS FÖR TRANSPORT SOM FRAMSTÄLLS AV BIOMASSA SOM BEARBETAS MED FOSSILA BRÄNSLEN I EN GEMENSAM PROCESS

Artikel 1

Övergripande tillvägagångssätt och tillämpning av relevanta metoder

1. Ekonomiska aktörer som sambearbetar biomassa får utveckla och använda en testmetod som kan vara specifik för ett företag eller en process för att fastställa det biogena kolinnehållet som är anpassad till deras särskilda fabrikskonstruktion och råvarublandning. Denna huvudsakliga testningsmetod ska baseras på antingen mass- eller energibalans, avkastningsmetoder (*yield methods*) eller kol-14-testning (dvs. radioaktivt kol som detekteras genom acceleratormasspektrometri [AMS] eller vätskescintillationsräkning [LSC]) av produkterna.

2. De ekonomiska aktörerna ska betrakta hela raffinaderiet, den anläggning som behandlar flytande biobränslen och fossil olja eller den anläggning som sambearbetar avfallsbaserade insatsvaror som systemgräns, oberoende av den testningsmetod som används. Inblandning av sambearbetade bränslen i andra bränslen ska anses ligga utanför systemgränsen. Kol-14-testning ska utföras innan de bränslen som produceras genom sambearbetning blandas in ytterligare i andra fossila bränslen eller biodrivmedel som inte ingick i själva sambearbetningen.

3. När ekonomiska aktörer rapporterar sambearbetningsresultat ska de lämna uppgifter om den använda testningsmetodens riktighet och precision. De ekonomiska aktörerna ska redovisa och rapportera eventuella felaktigheter i sina mätningar av flöden eller värmevärden som en del av sin huvudsakliga testningsmetod. De ekonomiska aktörerna ska tillämpa samma testningsmetod på olika bearbetningsenheter i samma raffinaderi, anläggning som behandlar flytande biobränslen och fossil olja eller anläggning som sambearbetar avfallsbaserade insatsvaror. Om dessa enheter inte är anslutna till varandra och det inte finns några flöden mellan dem får de ekonomiska aktörerna tillämpa olika testningsmetoder. När det gäller anläggningar som sambearbetar avfallsbaserade insatsvaror kan denna metod och kontroll genom kol-14-testning endast tillämpas om en tillförlitlig och representativ uppsättning tester kan tas av insatsvarorna så att det blir möjligt att fastställa bioinnehållet i de samlade insatsvarorna.

4. De ekonomiska aktörerna ska säkerställa att detektionsgränsen för den valda testningsmetoden ger möjlighet att effektivt mäta den förväntade andelen biodrivmedel eller biogas i processen.

5. När ekonomiska aktörer rapporterar sambearbetningsresultat med användning av en annan huvudsaklig testningsmetod än en som bygger på kol-14-testning ska de testa produkterna med kol-14-testning som ett sätt att regelbundet kontrollera att deras system fungerar korrekt och att resultaten av den huvudsakliga testningsmetod som används är korrekta. Kontroll genom kol-14-testning ska krävas för alla produkter med uppgivet biogent kolinnehåll.

6. De ekonomiska aktörerna ska noggrant dokumentera de mängder och typer av biomassa som tillförs den gemensamma process där biomassa bearbetas med fossila bränslen, samt de mängder biodrivmedel och biogas som produceras från den biomassan. De ekonomiska aktörerna ska dessutom styrka denna information med bevis, inbegripet resultaten av den huvudsakliga kontrolltestmetod som anges i punkt 1 och resultaten av den kontrollmetod som anges i punkt 5 eller artikel 5 om andelen vätgas av biologiskt ursprung ska fastställas.

Artikel 2

Massbalansmetod

1. Om en massbalansmetod används ska den ekonomiska aktören utföra en fullständig massbalansanalys av den totala massan av insatsvaror och framställda produkter. Massbalansmetoden ska säkerställa att bioinnehållet för alla produkter står i proportion till det bioinnehåll som tillförs och att andelen biogent material som identifieras genom testresultaten från kol-14-testning tilldelas varje produkt. Olika omvandlingsfaktorer, som så exakt som möjligt motsvarar det uppmätta bioinnehållet enligt testresultaten från kol-14-testning, ska tillämpas för respektive produkt. För produkten ska hänsyn tas till den massa som förlorats i avgaser, i industriellt spillvatten och i fasta restprodukter. Massbalansmetoden ska omfatta ytterligare analytisk karakterisering av råvaror och produkter, såsom slutliga och approximativa analyser av systemets massflöden.

2. Om en massbalansmetod används som huvudsaklig metod ska de ekonomiska aktörerna vid beräkningen ta hänsyn till fukt och andra föroreningar som inte kan utnyttjas som bränsle i sina råvaror och i produktionsprocessens produkter.

Artikel 3

Energibalansmetod

Om en energibalansmetod används ska energiandelen av det biogena innehållet i alla produkter från ett sambearbetningssteg i ett oljeraffinaderi anses vara lika med energiandelen från det biogena innehållet vid tillförseln till raffinaderiet. Energibalansmetoden ska registrera energiinnehållet i biomassan och de fossila råvarorna och den processenergi som tillförs i sambearbetningsanläggningen. Energiinnehållet i både biomassa och fossila råvaror ska beräknas med hjälp av massan av råvaran och dess lägre värmevärde (LHV, mätt i MJ per kg). Bioandelen, beräknad som tillförd bioenergi dividerad med den totala energitillförseln, ska tillämpas på alla bränsleprodukter som härrör från sambearbetning, för att fastställa bioinnehållet i de slutliga bränslen som produceras. Olika omvandlingsfaktorer ska tillämpas för varje produkt som bäst motsvarar det uppmätta bioinnehållet enligt testresultaten från kol-14-testningen.

Artikel 4

Avkastningsmetoder (yield methods)

1. Om en avkastningsmetod används får de ekonomiska aktörerna använda en av de två metoder som beskrivs nedan för att få fram en avkastningsfaktor som ska tillämpas på den gemensamma processen för bränsleproduktion:

a) Avkastningsmetod A. Avkastningen av de olika produkterna ska först observeras och registreras när bearbetningsenheterna endast använder rent fossila råvaror eller, för särskilda tillämpningar (t.ex. begränsade koncentrationer), i pilotenheter som är representativa för den kommersiella skalan. Därefter ska en andel råvara i form av biomassa läggas till insatsflödet och den inkrementella effekten på avkastningen ska observeras och registreras. Bioinnehållet ska sedan hänföras till varje produkt i proportion till produktionsökningen. Varje avkastningsfaktor ska endast gälla för referensinsatsvaror och processförhållanden för vilka avkastningsfaktorn fastställts. Ekonomiska aktörer får definiera olika avkastningsfaktorer som avser olika processer och driftsförhållanden. Medlemsstaterna får, i enlighet med bestämmelserna i denna förordning, fastställa de avkastningsfaktorer som ekonomiska aktörer måste använda på respektive medlemsstats territorium. Om olika avkastningsfaktorer används ska ett kol-14-test utföras varje gång en ny avkastningsfaktor används, och korrelationen mellan referensinsatsvaror och processförhållanden ska kontrolleras och vid behov uppdateras.

b) Avkastningsmetod B. Denna metod ska fastställa ett samband mellan en sambearbetningsenhets bioinsatsvaror och bioprodukter. Omvandlingsfaktorn ska fastställas genom att flera partier av råvaror sambearbetas körs under kända förhållanden, inbegripet en fullständig karakterisering av systemets insatsvaror och framställda produkter. Efter att denna korrelation för avkastningsfaktorn har fastställts kan den tillämpas på den biogena råvara av samma typ och kvalitet som används i samma sambearbetningsenhet och under samma driftsförhållanden.

2. Ekonomiska aktörer får endast använda en avkastningsmetod som huvudsaklig metod om systemet hålls under de referensdriftsförhållanden som de fastställt, inbegripet för råvarornas kvalitet. Om de ekonomiska aktörerna använder en avkastningsmetod ska de använda kol-14-testning som kontrollmetod för att kontrollera dess avkastningsfaktor åtminstone när de ändrar referensdriftsförhållandena och i enlighet med artikel 6.

3. Den ekonomiska aktören ska demonstrera anläggningen i kontinuerlig drift vid kända sambearbetningsförhållanden genom att kol-14-testa varje specifik bioinsatsvara, och använda detta för att beräkna dess specifika omvandlingsfaktor.

Artikel 5

Fastställande av andelen vätgas av biologiskt ursprung

1. Om produktionssystemet sambearbetar förnybar vätgas av biologiskt ursprung ska de ekonomiska aktörerna dokumentera och tillhandahålla bevis på vätgasens ursprung samt ett bevis på att den vätgas som tillförs enheten för vätgasbehandling eller någon annan sambearbetningsenhet

a) inte redan har räknats som förnybar energi någon annanstans, vilket skulle innebära dubbelräkning, och

b) har integrerats i det slutliga bränslet och inte bara använts för att avlägsna föroreningar.

2. Ekonomiska aktörer får använda en elementär analys, såsom CHN-test (kol, väte, kväve) som är allmänt använd på raffinaderier, för att kvantifiera materialets väteinnehåll före och efter vätgasbehandling, som ett sätt att dokumentera om det förekommer någon ökning av väteinnehållet i bränslet. Ekonomiska aktörer får redovisa en sådan ökning som en ytterligare andel biodrivmedel eller biogas i produktionen. Det biologiska ursprunget för den vätgas som används vid vätebehandling eller sambearbetning ska intygas av leverantören eller de ekonomiska aktörerna själva, om de också är producenter före användningen.

KAPITEL II

KONTROLL FÖR ATT FASTSTÄLLA KORREKTHETEN AV DE EKONOMISKA AKTÖRERNAS UPPGIFTER OM ANDELEN BIODRIVMEDEL OCH BIOGAS FÖR TRANSPORT, SOM ÄR RESULTATET AV BIOMASSA SOM BEARBETAS MED FOSSILA BRÄNSLEN I EN GEMENSAM PROCESS

Artikel 6

Särskilda krav på kol-14-testning

1. Vid kol-14-testning ska ekonomiska aktörer tillämpa acceleratormasspektrometri. De kan dock alternativt använda vätskescintillationsräkning om bioandelen förväntas vara minst 1 volymprocent och om testet är lämpligt för denna testningsmetod, särskilt när det gäller partiklar i vätskan.

2. Ekonomiska aktörer ska säkerställa att den typ av kol-14-test som de valt på ett tillförlitligt sätt kan detektera och mäta bioandelen. De ska tillhandahålla uppgifter om resultatens riktighet och precision.

3. Kol-14-testning ska också mäta eventuell förlust av kol av biogent ursprung till följd av processen för att avlägsna syre från den biogena råvaran genom att jämföra biogent och fossilt kol i insatsvaror och framställda produkter.

4. Om kol-14-testning, när den används som en andra testningsmetod för bioinnehållet i en produkt, uppvisar en avvikelse på mer än 1 % i absoluta tal jämfört med resultaten av den huvudsakliga metod som används av den ekonomiska aktören, ska värdena från kol-14-testningen anses vara giltiga. Under det första året som denna metod tillämpas kan de ekonomiska aktörerna tillämpa en ökad avvikelse på 3 % i stället för 1 % i absoluta tal, tills de finjusterar sitt system med testningsmetoder. Dessutom ska den ekonomiska aktören se över sina huvudsakliga testningsmetoder för att korrigera eventuella systemfel som leder till en sådan avvikelse och vid behov kalibrera testningsmetoden.

5. Frekvensen för att använda den huvudsakliga testmetoden och kol-14-testning när den används som en andra testmetod ska fastställas med beaktande av komplexiteten och variabiliteten hos de viktigaste parametrarna för sambearbetningen, på ett sådant sätt att det säkerställs att uppgifterna om bioinnehåll alltid återspeglar de faktiska andelarna. De ekonomiska aktörerna ska beräkna andelen bioinnehåll åtminstone för varje sats eller parti. Såvida det inte tillämpas en metod som kan kartlägga driftsförhållandena som rör produktens kolinnehåll i varje sats eller parti, ska kol-14-testning utföras varje gång det sker en förändring med mer än 5 %, jämfört med referensförhållandena, av råvarans sammansättning när det gäller andelen biogen insatsvara eller mängden vätgas och katalysatorer som tillförs den totala massan, av processparametrarna i form av absolut processtemperatur [K] eller absolut processtryck [Pa] eller av produktens sammansättning. En elementär analys av kol, syre och kväve, tillsammans med en analys av halten av vatten och fasta ämnen, ska tillhandahållas som grund för bedömningen av parametrarna för produktens sammansättning. I samtliga fall ska kol-14-testning utföras minst en gång var fjärde månad.

Artikel 7

Registerföring, processstyrning, revision och rapportering av avvikelser

1. När ekonomiska aktörer uppger att det finns en viss andel biodrivmedel eller biogas i det bränsle de släpper ut på marknaden ska de bevara tester i minst två år samt registrerade mätdata och beräkningar. De ekonomiska aktörerna ska ge certifieringsorganen och deras revisorer fullständig tillgång till sådana tester, register och andra bevis. De ekonomiska aktörerna ska utarbeta en detaljerad beskrivning av den huvudsakliga testmetod som de använt, inklusive en angivelse av dess riktighet och precision, vilket också kontrollerats genom tillämpningen av kol-14-testningen, och ett förfarande för dess tillämpning.

2. För att undvika risken för avvikelser och underlätta revisionskontroll i efterhand vad gäller riktigheten av de uppgifter som lämnats av raffinaderier eller andra sambearbetningsanläggningar om bioandelen i deras bränslen, ska de ekonomiska aktörerna tillämpa ett övergripande massbalanssystem som anger insatsvarans och den framställda produktens biogena andelar. De ska utföra denna massbalansberäkning parallellt med den huvudsakliga testmetoden för att kontrollera och jämföra resultaten av båda metoderna för att bedöma bioandelen i de slutliga bränslen som produceras.

3. Om de ekonomiska aktörerna inom gränserna för raffinaderiet eller någon annan sambearbetningsanläggning blandar sambearbetningsprodukterna med andra bränslen ska de använda ett massbalanssystem som möjliggör att partier av de bränslen som framställs från biomassa genom att bearbetas med fossila bränslen i en gemensam process blandas med andra bränslen, samtidigt som tillräcklig information tillhandahålls om partiernas egenskaper och storlek, i enlighet med artikel 30 i direktiv (EU) 2018/2001.

4. Eventuella avvikelser som identifierats av certifieringsorganens revisorer när det gäller andelen biodrivmedel eller biogas i det bränsle som ekonomiska aktörer släpper ut på marknaden ska behandlas som allvarliga fall av bristande överensstämmelse och omedelbart anmälas till de frivilliga system eller andra certifieringssystem som kontrollerar att bränsle från biomassa uppfyller hållbarhetskriterierna och kriterierna för minskade växthusgasutsläpp i artikel 29.2–29.7 och 29.10 i direktiv (EU) 2018/2001.

5. Medlemsstaternas behöriga myndigheter får också kontrollera de ekonomiska aktörernas uppgifter om andelen biodrivmedel eller biogas i de bränslen som de släpper ut på marknaden med hjälp av de metoder som avses i artiklarna 6 och 7 i denna förordning. Alla avvikelser som konstateras till följd av dessa kontroller ska omedelbart anmälas till certifieringsorganet och det frivilliga system eller andra certifieringssystem som har certifierat uppgifterna.

6. Om sådana anmälningar görs antingen av certifieringsorgan eller av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna ska det berörda certifieringssystemet vara skyldigt att vidta omedelbara åtgärder genom att utreda ärendet. Om dess undersökning bekräftar resultaten från certifieringsorganet eller medlemsstatens behöriga myndighet ska certifieringssystemet behandla avvikelserna som ett allvarligt fall av bristande överensstämmelse och omedelbart dra in den ekonomiska aktörens certifikat.

7. För att korrigera uppgifternas riktighet ska de lägre värden som fastställts vid kontrollerna användas som grund för en ny beräkning av angivelserna. Dessutom ska certifieringssystemen uppmana den ekonomiska aktören att se över sina testmetoder för att korrigera bland annat eventuella systemfel som leder till sådana avvikelser.

8. Effektiviteten i de åtgärder som vidtas av den ekonomiska aktören ska valideras genom ytterligare en revision av certifieringsorganet innan det indragna certifikatet kan återlämnas.

KAPITEL III

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 8

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 5 juni 2023.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande